

SIBENSKI LIST

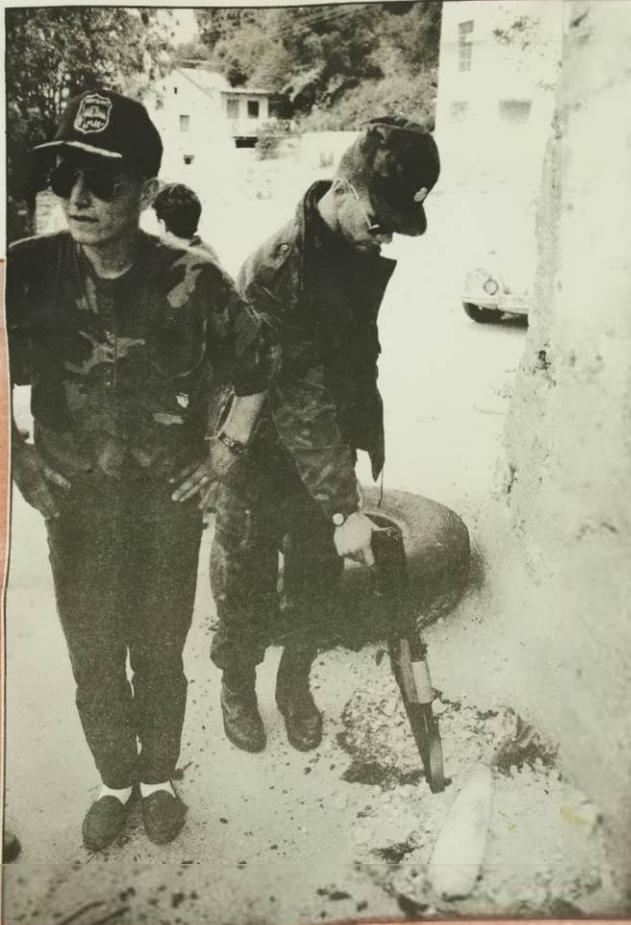
GLASILO SKUPŠTINE OPĆINE SIBENIK

GOD. XXIX.
BROJ 1447IZDAVAC: INFORMATIV
Sibnik, 3. kolov.

KONFERENCIJE ZA NOVINARE

INFORMATIVNI

*U ratnim uvjetima do informacija se može doći na tečaj, ali uvek postoje i službene. Od ponedjeljka, pa n. u Domu omladine svakodnevno se održavaju konferencije za novinare...
Stranica 5.*

INTERVJU

ŠIME ŠODA, NAČELNIK ŠTABA CIVLNE ZAŠTITE OPĆINE ŠIBENIK

SKLONIŠTA MOŽDA NEĆE ZATREBATI

*... mi smo godinama zamišljali nekog imaginarnog neprijatelja, neke Nijemce i Talijane koji bi nas mogli napasti, pa je shodno tomu, a u slučaju napada postoji plan evakuacije šibenskog pucanstva u Bratislavu, Bratislavu, Mostine i Čistu Malu...
Stranica 3.*

RATIŠTE IZNAD SKRADINA

OČEKUJUĆI MINE

*U skradinskom zaledu izbora više nema: ili čekati mine, ili otći, kao što su učinili mnogi starci, žene i djeca. "Puškonoše" međutim, čekaju — drugih kuća i sela nemaju, a trenutak za obračun s banditima vrlo je blizu
Stranica 6.*

A GDJE SMO TU MI?

Mozda će rečenice što slijede u trenutku objavljanja biti zakonjene s obzirom na vjerovatne i očekivane odluke Hrvatskog Sabora ili pak, s obzirom na logičnu mogućnost, ratnu kataklizmu u kojoj ne-ma mješta javnim lamentiranjima o potrebi i početku tog zadnjeg sredstva za postizanje ciljeva. No svejedno, dok smo svi mi i naša domovina u ratu kakvom su ga drugi odredili, nametnuli i u njemu određuju sva "pravila", dakle dok god još uviđe naš život svagdašnji obilježavamo samo novo pridodanim imenima mrtvih, ranjenih, nestalih, izbjegljenih... nek nam se barem da za pravo da se upitamo — A GDJE SMO TU MI?

Dakako, mir i razum, svijete i apeli, "gandijevske borbe", civilizacijski dosez, pa onda činjenica da postoje ljudi, služba i organizacija kojima je posao da nas brane i, jednako tako, pozovu i organiziraju kad za to bude vrijeme — sve to stoji i autoru ovih redaka (koji je ne jednom upravo takva razumeća latine i sam kazao, a zeli ih i danas) na pada napamet lata od loga poreći a niti za trenutak dozvoliti sebi vodenje i najmanjeg dijela "važne", vlačke i državnika politike. Namjera je tek da se na ovom mjestu i u ovako ekstronom obliku izraze negomiljeni strahovi, strpljenje, želost i tuge ljudi koje srećemo ili posjećujemo ovih dana na našem području, uz onu obavezu -bilnicu— BIJES. ČUDENJE, NERAZUMIJEVANJE, REVOLT, NEMOGUĆNOST DALJNJEGLIJE-NJA!

gotovo da je neukusno još uviđaj naginjati, uime mire i civilizacijskih težnji, potrebi stalnog dokazivanja i nudjenja primjera gdje se zapravo nalazimo. Što nam se događa i zašto su to naše granice strpljivosti na Izmaiku, ili malo dalje od toga.

Meni ne treba više kruh svagdašnji jer ga ionako ne mogu jesti. Nek mi daju nešto da obranim sebe i svoje — jedna je u nizu paruka iz sela naše općine gdje više osim ljudi ne stanuju niti mire a niti strpljenje, jedna od poruka onih čija ljubav prema svojoj domovini nikad nije bila sporna. Više od lige na svijetu volio bih da svih mi ne pomislimo kako su sve veliki ljubavi zelata — lužne.

U Čistoj Velikoj u Čelvici je od rana sastanak predstavnika mjesnih zajednica Čista Mala, Čista Velika, Vukšić Ladevec, Krković i Gačeži s jednom ločnom dnevnog reda — našlavak mirnog suživota na rubnim područjima benkovacke i Šibenske općine Skupu kojeg su ne čekajući inicijativu općinskih i republičkih vlasti organizirale mjesne zajednice Čista Mala i Čista Velika nisu se odazvali predstavnici Dragišića, Cicvara, Medara, Polaća, Štankovaca i Provića. No, kako saznamo, neki od njih nisu bili pravodobno obavijesteni. Prema riječima Dušana Grulovića predsjednika Mjesne zajednice Čista Mala, postignut je dogovor o nesmetanom protoku robe i ljudi na tom području te o zajedničkom rješavanju svih budućih incidentnih situacija. Inače, njez je o mjesnim zajednicama u kojima živi mještano, hrvatsko i srpsko stanovništvo među kojim, kako kaže Grulović, nema dileme o potrebi nastavka mirnog suživota

veliko automobila koji su se nalazili u neposrednoj blizini.

• • •

Članovi Izvršnog vijeća Skupštine općine Šibenik raspravljali su o sporu oko gradnje turističkog poslovog kompleksa na području Malih Vručja u Vodacima. Taj spor vodi se već dvije godine između Vodaca s jedne strane i poduzeća -Vladimir Gortan- -Dvor lastika- polom kupaca agencije i vođičkog Fonda za stambenu izgradnju. Povod rasprave bilo je pismo gđo ga je poduzeće -Vladimir Gortan- uputilo Skupštini općine Šibenik tražeći da im se odmah omogući izgradnja poslovnih i turističkih objekata po važećoj dokumentaciji ili pak da im se nadoknadi šteta od 65 milijuna i 100 tisuća dinara. U pismu su najavili da će u prošlom podnijeti tužbu protiv Skupštine općine Šibenik. Općinska vlast ne vidi svoju ulogu u rješavanju tog dvogodišnjeg spora i zbog toga je zaključila da

Predstavnici tvrtke CEM iz talijanskog grada Pordenone razgovarali su u Tvornicama mletačkih metala o mogućnosti daljnje suradnje na osivarenju projekata zaštite i kontrole otpadnih voda. Istraživo Pordenone, s pedeset i tri tisuća stanovnika više je nago obrazujuće budući da sistemi kontrole i zaštite voda u tom talijanskom gradu u cijelosti pokrivaju industrijsku a sa 70 posto stambenu zonu. Stručnjaci TLM a namjeravaju projekte kontrole i zaštite vode iz tvorničkog kruga proširiti i na neke druge djelatnosti izgradnjom mehaničke opreme dok bi fini mehaničarski, odnosno električni poslovi bili prepustani samostalnom privredniku Nikici Sekuliću. Za sada izradene su publikacije s ciljem da pridoneseu bržem rješavanju problema i usmjerene su prema svega na automehaničarske radionice, timarije, metalosrugačke i radionice za pranje au-

Sibenik je na uobičajeni način proslavio blagdan Svetog Jakova apostola, sveca komu je posvećena Katedrala, remek-djelo Jurja Dalmatinca. U katedrali je misno slavlje uz sudjelovanje biskupa splitske metropolije i nadbiskupa zadarske, predvodio dubrovački biskup Željko Puljić. Prije podnevnog misnog slavlja predvodio je Šibenski biskup Štefko Bedurin.

Maričevi terorišti oglašili su se i Šibenskoj općini u zaledu Skradina u selu Plastovo. Točno u 4 sati i 15 minuta na putu od Sladića prema Gardjanima zasud neidentificirana osoba iz automatskog puča oružje otvorila valju na policijsko vozilo u kojem su bili radnici Policijske uprave Šibenik. Tom prikljukom ozlijeđena su četiri policijaca: Žarko Peran, Davor Brelić, Stipe Lokes i, najčešće Josip Klerić, koji je bio povrgnut uvo slobodnoj operaciji. Spomenuti policijaci pogodeni su iz više vrste oružja i od više osoba. Nakon loga događaja u Plastovo je upućena još jedna grupa policijaca ali su terorišti i na njih otvorili valju zbog čega je naknadno na to područje upućena jedinica MUP-a da izvuča policeice iz opasne zone. Pripadnici MUP-a učinili su snajperima i drugim oružjem iz obližnjih kuća i zaseoka. Dobrijevići nakon čega je prema tim kućama otvorena vatrica iz oklopнog transportera MUP-a.

U petak je na području Mjesne zajednice Baldeški 3 eksplodirao osobni automobil vlasništva Štefka Bogdanića časnika Jugoslavenske narodne armije. Od eksplozije je oštećeno i ne

sukobljene strane moraju medusobno postići kompromis.

• • •

Upravni odbor Jadranske banke utvrdio je novu odluku o kamalnim stopama. Od 1. kolovoza nove kamalne stope na šiđnu gradenu po vidjenju iznosić će 30 umjetno dosadašnjih 17 posto, na depozite obraćene na tri mjeseca 70 posto, na godinu dane 90 posto, a na tri godine umjesto dosadašnjih 55 kamata će iznositi 130 posto. Retroaktivno od 1. srpnja bit će dovećane kamate na kreditne bančnim komiletima i stanovništvo pa i na tekuće račune gradana. Te će se kamate primjenjivati od 1. kolovoza uz napomenu da je kamalna stopa na nedovoljeno prakarčenje negativnog salda po lekućim računima gradena sa dozašnjih 75 percenta na 135 posto. Nove kamale na potrošačke kredite do jedne godine, te odobrenje kredita po lekućim računima gradana iznosić će 90 posto. Tolike će biti i kamalne stope na potrošačke kredite preko jedne godine dok će kamate za unapređenje privredne djelatnosti iznositi 30 posto.

• • •

Na području općine Šibenik i Dalmatinskog lipnja registrirano je više od 6300 nezaposlenih radnika od čega je najviše žena. Od ukupnog broja nezaposlenih 800 radnika imao je pravo na novčanu naknadu. Tokom srpnja Zavod za zapošljavanje jevišao se i 15 časnika Jugoslavenske armije koji su se služili sa s političkom armiju napustili i njene redove. Broj nezaposlenih svačak je se povećati jer se očekuje veliki broj srednjoškolaca koji neće postaviti školovanje.

• • •

Automobile autootpada parkirališta i benzinske crpke. Cilj sadašnjih dogovora, među ostalim i sa firmom CEM, je stvaranje uvjeta za pripremu projekata prije negoli obveza njihove primjene bude regulirana zakonom.

• • •

Ante Šere, predstojnik Ureda za koordiniranje aktivnosti denacionalizacije u Vladi Republike Hrvatske sastao se u indesertu ovog mjeseca u Šibeniku s predstavnicima općinskih sudova slobodog područja. Okružnog suda Šibenik te nadležnih općinskih službi, a sastanku je bila načaćena i grupa za interesiranih građana. Tema razgovora bio je Načrt zakona o denacionalizaciji koji se trenutno nalazi na javnoj raspravi. Razgovaralo se i o provedbi uredbe o evidenciji prenajmljivih vlasnika i njihova nekretnina. U ovom razdoblju, kako je istaknuto najavljenje je dobiti pravu sliku koliko je nekretnina svojedobno u poslijeratnom razdoblju nacionalizirano. Vladinom uredu se sada je pristiglo više od 2300 prijava iz cijele Hrvatske. Kompletne slike dobit će se tek nakon 26 kolovoza ove godine do kada bi bivši vlasnici trebali prijaviti oduzete im nekretnine. Sve to lek su pripreme za donošenje Zakona o denacionalizaciji kojega bi kako se očekuje, Sebar trebao privući na jednom od prvih jesenskih sastanaka.

• • •

U srijedu, indesertnu ovog mjeseca terorišti su se minobacačkom vatrom oglašili napadom na hrvatsko selo Piramalovac. Ovo je prvi put od početka terorističkih nalažja na hrvatske sile loga kraja da su Piramalovi napadnuti minobacačkim projektillima

njbivo 25-295, propaganda 25-606, rezija 23-222

Pretpisala na list za SFRJ za tri mjeseca 130, za pola godine 260 i za godinu 520 dinara. Za inozemstvo dvostruko — slijepun 34000-603-976 kod SDR Šibenik.

Rješenjem Republičkog sekretarijata za prosavjet, kulturu i fi-

OSNIVAC:

Općinska skupština Šibenik

IZDAVAČ: Novinsko-izdavačka i radio-difuzna organizacija Informativni centar Šibenik.
Direktor, glavni i odgovorni urednik Informativnog centra:
IVAN BURIC

V.d. odgovornog urednika:

ZDRAVKO KEDŽO

Uređuje redakcijski kolegi: Jasna Petrić, Živana Podrug, Mirta Šakulić, Diana Ferić, Jelena Erceg, Dijana Šoko, Branimir Perić. Fotoreporter Wilson Polić

Uredništvo: Ulica Božidarje Petranovića 3, Šibenik.

Telefon: direktor 28-480, ured-

TVORNICA LAKIH METALA

NOVAC NA OTPADU

P rema nekim procjenama u tvorničkom krugu TLM-a nalazi se oko 25 tisuća tona raznog otpadnog materijala, od čega je najveći udio negdje oko 15 tisuća tona anodnog resta. Sama ta količina upućuje na zaključak o neadekvatnom rješavanju spomenute i ostale količine drugih otpadnih materijala. Počeci problema vezanih za anodni otpad počinju s radom "Elektrolize" dokle prije otprelike dvadesetak godina. Od tada pa do danas što zbog objektivnih teškoća, a dijelom i poslovnih slabosti ne baš zanemariva suma novca izuzele su a i sada su dobrim dijelom sadržane u otpadu.

Problem čišćenja

Poznata je činjenica da se anodni ostatci vrati u tehnološki proces radi poboljšanja od zednih fizičkih osobina anoda. Naime, u tu svrhu novim anodama dodaje se 8 do 15 posto anodnog resta. Problem koji se tu javlja jest visok zatljev za njegovom čistotom, a kako on dođe iz elektrolitskog procesa to je onečišćen glinicom i komponentama elektrolita. Od samog početka rada -Elektrolize- anode su se dobivale od -Alusuisse- tvrtke iz Italije, koja je upozoravala na nedovoljnu čistotu anodnog resta. Tijekom vremena kako su se mijenjala i razvijala naše saznanja o utjecaju kemijskih nadistoča prisutnih u anodama na kvalitetu održavanja tehnološkog procesa, razvijale su se i metoda

M. V.

za utvrđivanje koncentracije primjera u njima. Sastav je sigurno da ni uz povećanje tehnologiju i radnu disciplinu, ručno (kako je to bilo rađeno) nije bilo moguće dobiti dovoljno čist anodni ostatak. Tek novija tehnologija čišćenja pomolučične sačme omogućava da on bude daleko čistiji. Navedeni problem čišćenja, kao i veliki transportni troškovi imali su za posljedicu stvaranje ovakvih i ovojih zaliha.

Prodaja anodnog ostatka

Godišnja količina anodnog resta na proizvodnju od 75 000 tona iznose od šest do sedam tisuća tona, sloga ne treba zanemariti mogućnost što bolje prodaje ih, a i već postojećih količina. Dosadašnja praksa pokazuje da se jedan dio tih godišnjih količina prodavao radnicima TLM-a preko Sindikata, dok je dio prodavan stranim tvrtkama, a zadnju godinu dana prodavalo se i u Rusiju u Sloveniju. Bio je pokušaj ali bezuspješnih prodaje cementnoj industriji u Umagu. Vecma često prodavalo se i po velikim gotova simboličnim cijenama, a čemu je glavni uzrok bio već spomenuti problem nedovoljne čistote anodnog ostatka. Jedna za sadašnje prilike realna cijena bila bi, prema nekim saznanjima oko 100 DEM za 1 tonu. Imajući to u vidu, a i sadašnju ekonomsku situaciju ne treba posebno naglašavati gdje je zasad dovoljno neiskorišten a moguć izvor zarade.

Iznosi oko 420 milijuna dinara. Uz napomenu da je razriješenje tog problema moguće postići jedno na relaciji TLM-HEP i Vlada Republike Hrvatske, generalni direktor ističe već poznate slavne TLM-e o tom planu. Uz obraćun cijene električne energije od 2,25 cts/kwh dugovanja TLM-a za 1990. bila bi anulirana a potrošnja 28 procent 1991. platit će.

Pored toga TLM je spreman isključiti 80 elektroličkih peći čime bi se godišnja ušteda od 450 milijuna kwh. Međutim, taj cilj je moguće dobiti jedino ukoliko HEP osigura dugoročni ugovor za isporuku grijaju po cijeni od 2,25 cts/kwh te sredstva za modernizaciju elektrolične kapacite 45 tisuća tona godišnje. Realizacijom tog ugovora TLM bi godišnje trošio oko 650 milijuna kwh umjesto sadašnjih 1,2 milijuna kwh. U slučaju prihvatanja prijedloga TLM-a u svrzi s cijenom električne energije ukupan dug prema HEP-u u odnosu bi oko 180 milijuna dinara što bi naša Područna mogla platiti u roku od 180 dana.

DEVIZNE OBVEZE

Sve devizne obveze TLM-a idu preko Splitiske banke i iznose oko 71,9 milijuna dolara. Do kraja 1991. obveze našeg Poduzeća prema loj banici iznose oko 33,2 milijuna dolara, a odnose se na kredite za uvoz gline u 1990. i kamate na kredite za nove valjance. Generalni direktor TLM-a u odnosu na ovaj problem nudi dvije varijante rješenja. Prema prvoj varijanti TLM HOLDING će devizne priljeve iz inozemstva od svojih društava usmjeriti preko Splitiske banke u visini od 3 milijuna dolara mjesечно i im sredstvima plaćati tukuce obveze uvoza svojih društava. Povrh toga TLM HOLDING će svakog mjeseca do kraja ove godine osiguravati Splitkoj banici dodatnih jedan milijun dolara porodi smanjenja svojih fiksnih i garantiranih obveza prema banici do konca 1991. Na taj način obveze TLM HOLDINGA prema banici će se smanjiti do kraja ove godine za 6 milijuna dolara a banka će obveze TLM-a prema inozemstvu

PROGRAM RAZRJEŠENJA GOSPODARSKOG POLOŽAJA TLM-a DO TRANSFORMACIJE U HOLDING SUSTAV

Holding preuzima sve obveze

Devizne obveze prema Splitkoj banci moguće je ispunjiti na dva načina — Dug prema Hrvatskoj elektroprivredi može se razriješiti jedino uz pomoć Vlade Republike Hrvatske — Ostale devizne obveze od 1992. do 2008. TLM holding može izvršiti iz profita svojih društava što podrazumijeva da u normalnim tržišnim i drugim prilikama društva moraju poslovati profitabilno

uredno izvršiti ili ih reprogramirati za 1992. To znači da će obveze TLM-a u 1991. biti niže za oko 27 milijuna dolara. Sve obveze prema Splitkoj banci (umanjene za 6 milijuna dolara) ostaju u obvezi prema loj banici za razdoblje od 1992. do 2006.

Prema drugoj varijanti za svaku deviznu priljev našeg Poduzeća Splitka banka će osiguravati istu proluvrjednost dinarskog kredita. Važno je napomenuti da je izbor ovih dviju varijanti u opciji TLM-a u odnosu na Zagrebačku banku devizne obveze isvorene na osnovi ugovora za kupnju gline u iznosu od 2,6 milijuna dolara pokušat će se odgoditi za narednu 1992.

DINARSKI KREDITI

Dinarski krediti našeg Poduzeća kod Splitke banke odnose se na dosadašnji redovni kredit za obrnu sredstva u iznosu od 30 milijuna dinara, odnosno na novi kredit od 116 milijuna dinara odobren na ime 4,97 milijuna dolara, koje je Njemačka doznačila TLM-u na ime tzv. obećanje za drugo polugodište 1990. porodi jednostrano prekinutog ugovornog iznosa od 4,97 milijuna dinara položen je kao depozit u Splitkoj banci na rok od 5 godina pod istim uvjetima kao i kredit od 116 milijuna dinara. Povrh toga kod iste banke predignut je kredit od 74 milijuna dinara na ime deviznog priljeva od 3 milijuna dolara koji je TLM osigurao Splitkoj banci u lipnju 1991. radi izvršenja liksnih i garantiranih obveza prema inozemstvu. Splitka banka je iznos od 146 milijuna dinara prejavila Agenciji i Republičkom zavodu za plan, analize i prognoze zbog dobivanja obveznicu Republike Hrvatske (na rok od 20 godina, uz kreditne s pomoći godišnje grage razdoblje 30 god.) Ostala će se iskoristiti za pokriće dijela dospiješih kredita u srpnju.

Što se ukupnog dinarskog kredita TLM-a kod Jadranske banke tiče on iznosi 115 milijuna dinara, također je prijavljen porodi dobivanja obveznice Republike, dok iznos dinarskog kredita Zagrebačke banke prema TLM-u iznosi 48 milijuna dinara i nije prijavljeno Agenciji i Republičkom zavodu za plan i analize.

Svakako najveći dug TLM bilo je prema Hrvatskoj elektroprivredi na temelju njihovih faktura dostavljenih za 1990. i prvo polugodište 1991. On dig TLM-a prema osbiljnim vjerovnicima, a to

su "Autotransport", "Croatia-osiguranje", "Vodovoda", "Transjug", INA itd. iznosi oko 100 milijuna dinara. Ova obveze izvršiti će se od preko log djebla potraživanja od kupaca ili krenući s slovenskih banaka.

STRATEŠKI ZADACI

Iz svoga navedenog izvjesno je da bi Poduzeće bilo sanirano, ali uz bitan stav potencijalnih saznalora. Devizne obveze izvan tukucih priljeva i određevale prema Splitkoj banci u iznosu od 6 milijuna dolara TLM HOLDING mogao bi realizirati iz zatečenih potraživanja svojih kupaca u inozemstvu. Ostale devizne obveze od 1992. do 2008. TLM HOLDING može izvršiti iz profita svojih društava što podrazumijeva da u normalnim tržišnim i drugim prilikama društva moraju poslovati profitabilno.

Naglašavajući da je situacija u zemlji dramatična generalni direktor u ovom programu iznosi ocjenu čin u loj situaciji treba raditi i zaključiti da su konstituiranje holding sustava i program pretvorbe vlasništva cve strateška zadatka TLM-a u narednom razdoblju. Pn izradi tog programa moraju se precizno utvrditi pozicije i perspektive budućih poduzeća i holdinga za što će trebati pregradnjom vanjske specijalizirane tvrtke i dosta sručnog rada mnogih u TLM-u, jer je poslovanje u tržišnim uvjetima bitno različito od sadašnjeg (polu)samoupravnog

DRNIŠKA PANORAMA

O PUCNJEVIMA, HELIKOPTERU, PLAĆAMA...

Nevikavamo se. Navikavamo li se na sve što boli, iznenadjuje, unemirava, donosi neizvjesnost, nestigao i tijekuće. Svetlu za mirom. Ljeto je, ali tko još misli na more, na putovanje, avanturu. Promatrao može da je u nama, određen rata na našem nejzbidiću, naporno se trudeći da ne poginemo u mrežu, razočaranje, depreziju. Vrijeme nije za smijeh, zabave i buku. Vrijeme je da se sačuva ljubav, razum, vrijeme je razgovorimo drugovnjima, vrijeme je molitve. Vrijeme je da se zaustavi rati i ublijenja. Šta će djeca govoriti o nama?

Prethodni tjedan je započeo opet pucnjavom, pa to postaje svakodnevnost. Prema vijesti, u noćnoj radio-drništu u noći se čula seljanska paljba iz pravca Mlađića te pojedinačna iz Blideča. U predjelu seljanske stanice pucalo se iz "stajadina" u pokretu. Nepoznati je počinio, rezultirao ventili na brdu Kremenovo pa preko 1500 ljudi nije nekoliko sati imalo vodu na području drniške i blibenske zagore. Nešto je na putu prema selu Ličeniku na Promilje nešto gašao kompj i napisao da je minirano. Bez umna čela je unemirila mještane, pa su se zapostili pirotehničari. Na vratu Čitoke (ili jevi) na sredini izvor je izvor, radi same jedna pumpa, jer su za tri deseta izgorjeli motori. Proradio je izvor Torak, pa je drniška voda izgubila plitkuću. Kupači nemaju voze prema Valdicima i Solarigu, i to kako se dogovorio. Prije pucnjave bilo je nekoliko stotina kupača u Vlivočkoj brini. Bilježimo sve ovo za 23. srpnja 1991. godine.

Srijeda 24. srpnja 1991. godine Puca je opet prošao nad ne Bišjanu. Puca se po isto

S. GRURAC

SVAKODNEVNE KONFERENCIJE ZA NOVINARE U ŠIBENIKU

INFORMATIVNI RAD

Očito pod dojmom slovenskog rata i informativnog nastupa četinu ljudi Slovenci u Hrvatskom saboru su se nedavno potale organizirati svakodnevne konferencije za novinare. Uvidjelo se kako raznoru moć imaju informacije i što se sve njima može postići. Naravno, to je bilo potrebno i zbog istine, odnosno kao odgovor na laži koje dolaze istočno od Drine. Tu je i svjetsko javno mnenje, kojemu također treba objasnit ćto se događa u Hrvatskoj. Ne takav potek hrvatskih vlasti, bez daljnog utjecala je i intenziranje rata u Hrvatskoj, a kako je Šibenska općina sa svojim skradinskim zemljom, knjaz pedruče, malo koga je i neradiće ćto se u našem gradu započelo s redovnim liskovnim konferencijama.

(Ne)službene informacije

Ukoliko idealistički novinari s obzirom na način prikupljanja podataka u ratnim uvjetima podijelimo na -kabi-

niske- ili one koji telefonom i sjednjem na sastancima dolaze do informacija i na -terence- ili one koji odlaze izravno na mjesto događaja, odmah je jasno da jedna bez drugog nikako ne ide, te je u osobi novinara objedinjeno jedno i drugo. Međutim, to se može postaviti išključivo kao novinarski problem, koji javnost ne zanima i ne treba zanimati. Tada se između novinara i javnosti postavlja vlast, kroz instanca koje nude službene informacije. Naravno pretpostavlja se da je riječ o ratu, kao što je naš slučaj. Dakle, na taj se odlazi po dojmove i neslužbene informacije, a zna se iko daje službene informacije. U tom kontekstu su radovi na konferencije za novinare u Domu omladine više nego logičan potez.

Informativni rad

Kažu, gdje laž ruča tu ne većera išto tako kažu, kada se laž ponovi deset puta ona postane istina. Naravno, poslavje se onda pitanje kako se odnositi prema lažima. Pređuljeti će se

pravili, kao da ih nema? Ponuditi kontrolu? Ili čekajući večeru na laž ići istinom, kao najboljom strategijom. Više se ne radi o uobičajenom izvještavanju nego o informativnoj borbi. Upoznavati javnost s istinom i pridobiti je za sebe istinu poslaže ratno sredstvo.

Konferencije za novinare u Domu omladine

Na konferencijama se svakodnevno može čuti policijsko izvješće i ujedno za svaki dan je pripremana i određena tema. Što se govorilo, koja pitanja su novinari postavljali i kakve su odgovore dobili, išlo je uživo preko Radio-Šibenika. Na taj način je i putem radio moglo saznati i o informacijama, koje se u novinama obično ne mogu pročitati. Što je novoga na ratuštu, da li ima ozljeđenih ili poginulih, što je s izbjeglicama — goje su smješteni i kako su zbrinuti. Dotaknuta je i organizacija Civilne zaštite, skloništa medicinske pomoći, voda i električna opskrba i ra-

lu. S konferencijama za novinare će se nasloviti uz obavezno policijsko izvješće, što privodi najveću pažnju javnosti.

Protoklog tjedna organizirane su tematske konferencije za novinare, uz svakodnevno policijsko izvješće:

Ponedjeljak: rat u skradinskom zaledu Šibenske općine. Utorak: prijem i skrb izbjeglica.

Srijeda: civilna zaštita. Četvrtak: medicinska pomoć u ratnim uvjetima.

Petak: voda i električna opskrba u ratnim uvjetima.

Od subote nadalje novinari će svakim danom u 10 sati svoja pitanja moći postavljati predstavnicima Policijske uprave i Zbora narodne garde Šibenik.

Gospodari, gosti na redovnim konferencijama za novinare (do za vrijeme ovog broja)

mr. Petko Bubalo, predsjednik Skupštine općine Šibenik

mr. Josip Jurec, predsjednik Izvršnog vijeća SO Šibenik

Goran Grgurić, domaćnik na čelnika odbora za operativne poslove javne sigurnosti Policijske uprave Šibenik

Zoran Bujas, predstavnik za informiranje i propagandu Zbora narodne garde Šibenik

Mira Magić, predsjednik Skupštine Mjesne zajednice Skradin

Ira Anta Čavka, centar za zbrinjavanje izbjeglica u Šibeniku

Peter Dunder, predsjednik Općinskog odbora za prijem i skrb izbjeglica

Nedjeljka Klenčić, direktorka Centra za socijalni rad te ispred Ministarstva rada i socijalne skrbi imeno-

vana koordinatorom Kriznog štaba Zorica Gašperov, tajnica Operativne organizacije Crvenog kriza Šime Šoda, načelnik Štaba civilne zaštite

Diana Gunjaca, član Štaba civilne zaštite zadužena za sklanjanje stanovništva Šime Vlahov, stručni suradnik u dinici Crvene zaštite

Elvir Bojanić, predstavnik fonda za stambenu zgradnju

dr. Milan Kapitanović, specijalista načelnika Medicinskog centra Šibenik

dr. Ante Romac, šef odsjeka Hrvatske medicinske pomoći

Janko Marčić, član Štaba civilne zaštite - potužnik, zadržatnost Vojislav Kraljević

Peter Ivas, predstavnik tvrtke-elektroprivrede pogon Šibenik

Željko Kraljević, Željko Kraljević, Zdravko Kecić, odgovorni direktori Šibenickog Štaba

BAUK RATA NE „KRUŽI“ SAMO HRVATSKOM

»ZATIŠJE« - RIJEĆ RUGALICA

U trenutku dok ispisujem ove redove sa bosanski zastupnik Krapina upravo se vraća na svoje zastupničko mjesto a u Saboru je proglašena pauza od dva sata. Do četiri

Se 1087 međunarodcajavljaju da na križnom području općine Vlada -Zatišje-, -Zatišje- -tijekrugalica koja zgodno zvuči, i koja samo nedovoljno upućenima u ovje i sada daje naslutiti dodirnu blizinu žudenog mira. Jer, dok se -Zatišje- presiljava na popodnevnim sunču (pa izgleda kao da je mir na ovim prostorima vladao i ušao godinu i kao da nikad nije bio prekinut), naše misli počinju bjesomučno -šljakati-. Odmah po »objavi zatišja« uzimamo u obzir najgora i onda smo -sretni- ako se to ne dogodi, ili ako se dogodi u manje katastrofalnoj verziji. Svi skupa postali smo dnevni reporteri na stalnom dežurstvu...

Odmah po »objavi zatišja« uzimamo u obzir najgora i onda smo -sretni- ako se to ne dogodi, ili ako se dogodi u manje katastrofalnoj verziji. Svi skupa postali smo dnevni reporteri na stalnom dežurstvu...

potoznih generalskih urova -zahvaljujući- koji ma se -kolo- povijesli opasno zadiranju ka provala -Tampom zone- zapravo je -jugoslovensko-armijska- ekvilibristička vratolomija na prečki na kojoj svi zajedno visimo. A generalski -svjjetlosti iz pozadine-, s ustima punim bojnih pokliča i Jugoslaviju, čime je uplivnost sprem, kako ova obačenih tako i onih uvezanih -pomoći bog junaka- neprijeporna velje to i sami znaju. Kao što bi morali znati da lima između mržnje i obožavatelja nigdje nije tako tanka kao u odnosu između naroda i narodnih voda. Kao što bi morali znati da njihova papirnata -detektivacija- životom i stvarnošću veže nemaju i to da nešta niti celofanska membrana ne dijeli od sveopće slihje i klanja. Da su napravili genocid nad razumom? Da je u Hrvatskoj rat kojeg oni neprekidno »podgrijavaju«? Da, koengzistencija i suštivot sve više tendiraju da postaju sami

-mriva slova na papiru- i naposljevu da bauk rata ne -kruži- samo Hrvatskom

Dok ispisujem ova retke gledam (slušam) beskrajno zasjedanje Sabora na televiziji. Ne-nadmešni ritual u iscrpljivanju i duši i ljeđi. Znam, valja biti pametan ipak nadomak nas gnu mlađici iz Hrvatske s posljednjim pogledom naovo mrem ljeđa i zamiju po kojim su mužak, tek čestito prohodali. Gini nedužni kojih ih već toliko da u novinskim izvještima nisu više niti ime i prezime. Samo još jedna žrtva velikosrpske agresije na Hrvatsku. Samo još jedna brojka više.

Pamatni ljudi misle i unaprijed i unatrag i sve im je u glavama. Miloševići, Jovići, Kostići, Antolić, Karlovići i na gravirajuću im braću (-pozadinci-) ne misle uopće pa su nas -vremeplovom- vlastili pedeset godina unatrag. Urat Stima

što njihovi sinovi nikada neće postati ratna slavrosti. Niti će njihove obitelji biti toliko blizu da vide kako se ovi prostor pretvaraju u groblje

Jak uvijek traje zasjedanje Sabora naše Republike

Teletón

Moj prijatelj Goran iz Osijeka S juga dva prećko kilometar od Tenja -Žali- se na dva mjeseca koliko mu treba do osamnaestce. Prije ne može u Gardu

Pa jedan moj odranji prijatelj Selj u novostan i jedan je od rentetnih -primjeraka- koji ovog ljenjuka u ovom gradu, ne sjedi ispred kucnog ljubimca.

Pita da li smo u ratu

Zgledala sam se o njegovu pitanje i o samu bogznu što odgovoriti

-Namo još! - (?)

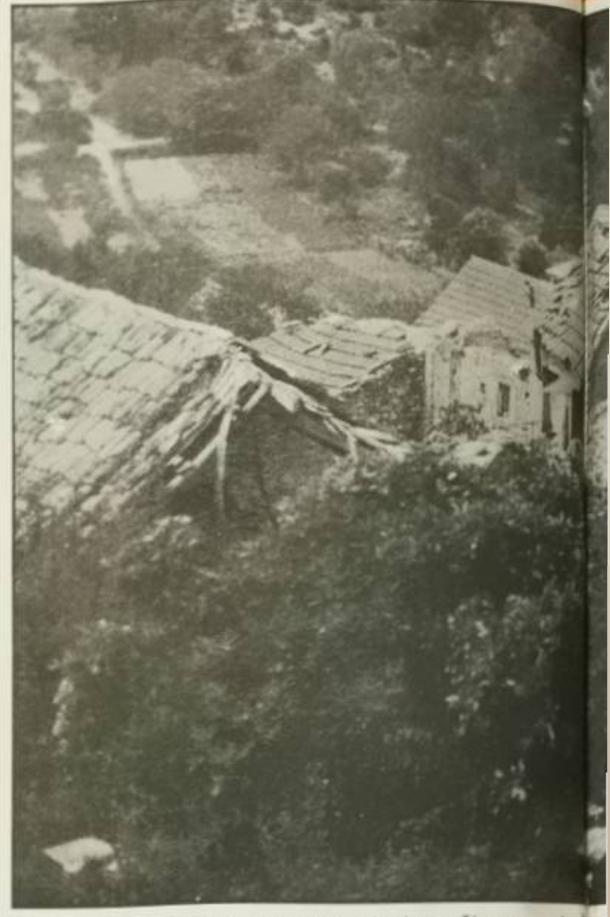
Na križnom području naše općine i dalje via de -Zatišje-. Na treba puno mašte, da ti se shvatilo kako to izgleda iz dana u dan i kako to dugoročnog utjecaja ima na naše vegetativne nervne sisteme

Naročito ako -Zatišje- potraje koji sei duže nago što smo naviki Linda MILIĆA

Gardisti na položaju. San je potreban svima – do naredne straže

Panorama Rupa, nakon drugog minobacačkog napada za

Rat razaranja i strah naseljili su se nadomak Šibenika. Nakon napada na patrolu Ministarstva unutarnjih poslova u Plastovu, s nekoliko mina zasut je i Skradin. Rušilačke reprize slijede u Rupama, Ićevu, Laškovici, Vaćanima, Piramalovcima. Po svemu sudeći, Ićevje je prošlo najgore, ali dokumentacija o tome nema. Rupe su barem dok nastaje ovaj tekst, napadnute 120 milimetarskim minama tri puta. Kao i u drugim selima na sredu ljudskih žrtava nije bilo, a minobacač nije oružje čijim se projektilima značnija šteta može napraviti gradama Crvena zvezda sa srpskom i češkim, zajedno s čelničkom kardom — uostalom tu više nema никакve razlike — otinaju hrvatski teritorij, nastojeći zatrvi sve što nije srpsko. Srpski autokefalni Bog ljubi samo velikosrpsku ideju. I nude smrt ništavajući monstruoznu mješavinu slijepog šovinizma i komunizma s bradalim likom. Hrvati više ne mogu čekati — narod je spremjan na proljuudarac medulim politika još ne daje signale za olenzivu. Dr. Tuđman priznaje nemamo oružja. Znaju to i Hrvati, ali već odavno se pitaju zbog čega se antiterorističkim akcijama među čelničkim redovima, izvom olenzinom obranom i brzim povlačenjem, neprijatelju ne daje do znanja da nije siguran i da nikada ne može znati

RATIŠTE IZNAD SKRADINA

odakle mu prijeti opasnost? Sigurno pobjeda će biti na vidiku kada se čelnik ovđe više ne bude osjećao „na svome“ i kada mu više ne budemo jamčili sigurnost da u Hrvatskoj može raditi što želi. Vojska neka dode poslijе i po mogućnosti neka broji njihove mrljave.

Jedva čekamo da dodu
Tako razmišlja pripadnik MUP-a koji čuva policijsku postaju u Skradu
nu -Zbog čega i mi ne upotrebimo
minobacače koje imamo? Čuvao sam
ih doli u Šibeniku! Imamo ih, makar
dva-tri...“

Imamo ga! Rat je ovdje. Od Skradina u kojem su na štekalima sjedili s glupim osjećajem da će mina doletjeti iz već poznatog pravca, prolaz prema Dubravicama i Rupama. Točnije pitanje: „Može li se do gore? – slobodan je ili ne (uvijek na višestruku odgovornost) s rješenjima? – Još se ništa nije dogodilo.“ Da, još se ništa nije dogodilo na tome putu ali taj „mir“ može biti – sve do jednog puta. A to bi znalo – da se Skradin brani u Skradinu, a lada. Tako će reći i brzo narušiti češkom verzijom – kalašnjikova – koji čuva sanjetska kola u Dubra-

Vicama - Piši, da jedva čekamo mire, da četnici dodu. A tada ih više neće biti! Selo je, inače, fantomsko prazno. Tu i tamo poneki dječak bez oružja dogledom promatra vojsku iznad dubravičkog zaseoka Gundici. Tamo su jedan tenk i oklopno vozilo — u ulozi već odavno iskompromitirane "lampion zone".

Jedna kuća u Gundićima dan prije bila je oštećena minom. Tu su hrvatski gardisti, a na samo slotinu metara od mine šlo je eksplodirala u vrtu — prema Velikoj Glavi nastanjenoj Srbima — i evakuiranoj prije nekoliko dana — gledamo miratkoško gnijezdo i ujedno osmatračnicu za korakciju valre braškovačkim minobacačima

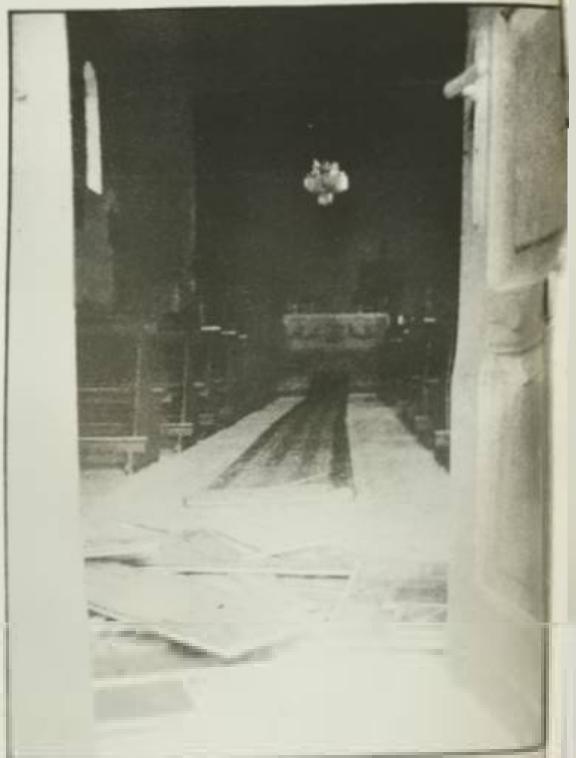
Branitelji Dubravica, mješlani pokazuju i tenk e do njega i vojni oklopni transporter. Pukovnik Marić koji je dan prije objavio primirje, a poslije mu nije smetalo da dozvoli i očito pomogna napadu na Ičeva kroz megalon je vikao gardistima: „Aye bre sa ženama na plažu, piće ladno pivo i ostavite Kraljiju na miru!“ Svi se oni pa i pukovnik Marić kupaju u vlastitom znoju. Premda je Marić uperio tenkovski top prema Dubravicama, a teški mitralijez prema gardistima

OČEK VÁME

u drugom zaseoku njegov će znati
vrlo skoro bili leži. A pivo čitavu gađ-
bu ako hoće, pit će na Moravi!

Demoni

Gardišti su svugdje uakolo. Ne
preporučuju ići do vojske — pucali bi
bez pitanja. Jedan od njih, nače Imo-
ćanin, ide s nama u Rupe. Oko glave
mu je crna traka, u njoj je upijen sav

... a ispred crkve su stigli novi "ford" i stari "fca"

UJUĆI

Ručna bomba domaće izrade. "Ovo je radujati. Čak i ukratko. Da uđe nova ne ispla. Pa neć će mi prije

Demolitiva krovni ured fra Karlo Kralje

mjesec dana. A naoružani pratilec požuruje. -Zivlja vozi snajperi su otkrili. Na ulazu u zbijeno selo, iz kojeg je istina otišlo mnogo staraca, žena i djece, ali su ostali -puškonosci- kamena je barikada. Zaegnut za teški mitralijer, jedan od branitelja Rupa prepoznavši našeg pratileca, daje znak da demole dalje. Jučer je na ovo selo, žrtvovano siromaštu svih ovih poslijeratnih godina, ispaljeno iz Bratislavice oko dvadeset mina. Rupe su odolijevale u II svjetskom ratu, nikad pokorenje. Sada ih gadeju četnici, iz minobacača, ali Rupljani kop se i ne trude očistiti minama otpalju šburku sa nekih kuća, poručuju naoružani koliko i treba. „Neka dodu“. Da bi ih osvojili, četnici moreju ući u selo. A tada im nema spasa! Stari barba Male Baraćić poluslepji. Rupljanci, kojemu je mina kalibra 120 mm oštreljila kućicu, govoru da ništa nije vido, ali da osjeća nevolju. -Osamdeset i dva su mi godine. Ovo šta četnici rade, nije nikad radio, ali će i lome doći kraj. Iz Rupa ne iden nigdi. Neću! Pet mina palo je u krugu crkve u Rupama. Jedna je oštetila glavni ulaz, razbijši i veliki crkveni sat — druga je razbila vrata frizerske konobice i uništila dva automobile. — Niču — i novoga "forda" — a traca je eksplozirala golo u samoj kancelariji župnika fra Karla Kralja.

Fra Karel, sav bijeli od klatcerde i čisteći ostatke razrušenog, govori: „Ljudi koji ovo rade, ako jo uopće i jesu, najobičniji su razbojnici. Niti jedna vojska na svijetu ne bi se to usudila. Za mnogo loga, krive je srpska pravoslavna crkva. Čiji su sve četnici, gdje god da su mogli, sijali

mržnju prema svemu što nije srpsko. Govorim o velikosrbstvu, o srpskoj narod je narod kojega ne treba generalizirati, kao ni druge narode!“

I Rupa su selo fantoma. Kolage ispravno primjećuju kako se sva ova mjesto našu oslobođenu trebume dinog svjetskog rata, a nakon pedeset godina već im je nametnut novi žestći i krvaviji od svih koji su se u prošlosti ovdje vratili. Fra Karel: -U njima je demon. Osim u časnim iznimkama pravoslavnih svećenika, čiji glas, međutim, ne dopire da bi smirio imperijalističku politiku velikosrpskih hegemonova. — Jedan mještanin pokazuje bombu domaće izrade. Čavli pribuščeni ljepljivom trakom za eksplozivno tijelo raznijet će svakoga tko se

približi s lošim namjerama.

U Rupama su spremne lovačke dvocijave, snajperi, automali, puškomitralijeri. Sve što može pucati i obraćati selo — spremno je. Četnici su nadomak — ništa nije njihovo dok se ne usude ući. Jedan gardist priča: -Gledao sam njihov položaj. Piju piće sasvim opušteni, ispaljuju mine. Dok im ne vratimo — a tada će se razbježati. Bude li trebalo, borićemo se i protiv vojske! —

U Skradinu nema niti jedne jahte. Sve su u vodičkoj marini, gdje je sigurnije. Tako će i ostali jer četnici nikada neće slići do Vodica. Tako su obecali gardisti.

B. PERIŠA
(Snimio: S. Farić)

Srpski pasuji za srpske dobrovojorce: ostaci četničkog oboraka, na nekadašnjem uporištu

Četnik na poziciji na planinskom platovu. Ispod su jedan tenk i oklopni vojni transporter. Još niže — četnici

UZDATI SE U SE...

Očekivanje od srpske narodne armeje povlačenje u vojarne ravno je očajničkim i bespomoćnim pogledima seljaku u veden nebo u očekivanju kise. Ona je tu gdje jest i radi to što radi nimalo slučajno, ona je tu postavljena, zbor planskih i strateških razloga sa ciljevima uperenim u hrvatski narod. Ona je tu da prijeti i učenjuje. Kako će pregovarati i braniti svoje stavove i interese kad ti je cijev prislonjena na potnik?

Savezni su organi kao medijski pregovaranje izgubili svaki, što znaci i formalni i faktički, legitimitet. Mandati su poslanika već odavno prošli, njihova su se biračka tijela izmjenila, ostali su nekakvi politički predstavnici nekih političkih zajednica koje, međutim više ne postoje. U Predsjedništvu je osigurana stabilna srbijska polovica koju ne zanimaju nikakva načela. Međutim je nemoćnim predsjedateljem na njegove se pozive ostali održavaju tek onda kad oni žele progurati neki svoj stav. Slovenci su se povukli iz Skupštine iz Predsjedništva i iz vlasti Marković i Čanfar s tužnom aureolom - hrvatskih vladara - koja im, međutim, ni na drugoj strani ne može pruštiti ni poen simpatija. Tumaraju Eurom, nastojeći je uvjeriti kako je ovde tek etnički rat i kako je Jugoslavija moguća tumarajući za slo i ni za koga. Njihova aktivnost ali i aktivnost hrvatskih predstavnika samo ostavlja taj svjet u iluziji kako je ova zajednica južnoslavenskih naroda ipak moguća i potrebna.

Uz sve to pokazuje se da su Slovenci, Makedonci i Muslimani nepouzdan saveznici. Slovenci su ostvarili ono što su htjeli i sada bi se s ostvarenim dobitkom krišom iz zadimljene krte u kašnem noćnim satima digli iz kockarskog stola i izšli na svjež zrak. Ne treba im zamjeniti Muslimani i Makedonci ne mogu vjerovati vlastitim zdravim očima da je, primjerice u Hrvatskoj na djelu agresija jedne države na drugu, jalovo vjerujući kako će sami biti poštedeni. Ali ta ista agresija stiće će i njih, o čemu ne moraju preljerano mogući budući da im je to jasno nagovorešeno.

Josip Jović, u "Slobodnoj Dalmaciji"

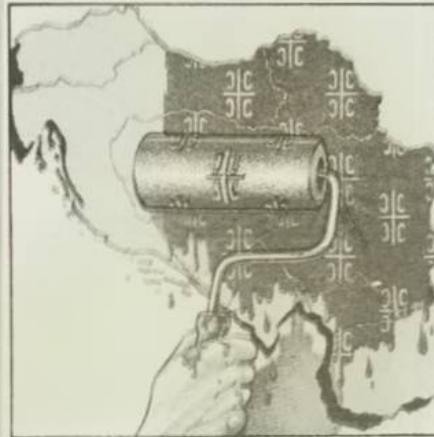
POLITIČKE TRAUME MOĆNIH LUĐAKA

Jedan predratni učenjak pisao je da je za Srbu - religija formalnost, a nacionalno osećanje sve i sva - te da je svački Srbin nacionalista, ma kako se predstavlja. Nisam sklon da to prihvatom, ali vladavina komunista je u dobroj meri izopćila to nacionalno. A u vremenu raspada ideologije komunisti su posegnuli upravo u tim smrtonosnim oružjem i zaigrali na -deformisane emocije. Ako je nacionalizam opasno oružje, onda je sve što čini priprema za rat. Hegel je smatrao da nacije kroz rat koji nameće teže unutrašnjoj stabilitosti pa ipak se to okončava rasplavljanjem. Nacionalizam malog naroda uvek se čudi kako ga niko ne razume, a on je nevin i miroljubiv i trudi samo svoja prava. Kako je nacionalizam histeričan i nestabilan, onda su svi politički polezi nepromišljeni i brzoplett. Nacionalisti uvek računaju da će tući druge, ali se iz boja vraćaju poraženi.

Cim su srpski nacionalisti došli na vlast odmah su počeli da rovare po rama naroda i da otvaraju procese tragunja za krvicima. Oni su politiku zamenili hukom i propagandom za ratiti sa svima, u prvom redu s utvara-

koj je brzo stekao međunarodnu reputaciju negativca. Male nacionalne vode su parodija velikih ljudi. Nacionalisti podstiču niske strasti, mržnju i osvetoljubivost, a tamo gde je kodeks ovete iznad svega ljudski život nema vrednosti. Oni su turobni nekrofili i vesnici - crvenog fašizma. Svaku promenu status quo tumače kao zveru protiv Srbije, a realnu i fiktivnu ugroženost nacije pretvaraju u ratno stanje. Srpski vlastodržci sada poniku svoju komunističku prošlost, kazuju se što odmah nisu bili nacionalisti. Srpsvom su zamenili ideologiju u ime koje su do jučer progobili srpsvo. Način na koji su antikomunisti govori o njihovom komunističkom mentalitetu, a njihove političke traume su prilog teoriji samomrežje. Oni sprečavaju demokratiju jer bi ih obezvredila. Tamo gde su ludaci moćni, demokratija je slaba.

Mirko Kovač, književnik, u "Vremenu"

SVI SU DRUGI NEPOTREBNI!?

Govoreći konkretno, bez teoretičiranja, svi se mi u Hrvatskoj slažemo da Hrvatska treba da bude samostalna da tu samostalnost treba postići demokratskim metodama, da treba sačuvati mir, ako je ikakvo moguće, da trebu sačuvati nacionalne energije, tako da u trenutku kada krenemo u Evropu, to učinimo sa snagom koja je potrebna, koja može sprječiti da se pretvorimo u daleku i mrtvu evropsku provinciju. U tome se svi slažemo. Mogao bih još navesti čitav niz manje ili više takvih važnih ciljeva. Međutim, ono što zamjeram predsjedniku Tuđmanu bilo je vidljivo primjerice u njegovoj poslanici. On cijelo vrijeme govorio - ja sam odlučio ja sam prihvatio. Ili Ni jednom nije spomenuo Sabor i vladu. Već je u samom Ustavu prenaglašen predsjednički sistem. Sad se to pretvorilo u nešto što je, zapravo, samovlašće predsjednika. Parlament je sveden na mjesto gdje ljudi povremeno dižu i spuštaju ruke. To smo zamjerili u komunističkoj vlasti. Jedina razlika između onog i ovog parlamenta jest to da sada postoji grupa ljudi koja ne diže ruke. Svi znamo da se oni uzaludno tako ponaučili. Opozicija je neefikasna, ona to i samu osjeća. Nekoliko je puta protestirala jer se osjeća ignoriranom. Ako opoziciju ne ignorirate, bez obzira na to što se njezin ciljevi ne ostvaruju, ona osjeća da postoji njezin udio u definativnim formulacijama i da, zbog njega i postoji, što je za demokraciju presudno. Ako opozicija ne osjeća da aktivno sudjeluje u formuliranju državne politike, donošenju zakona itd., ona postaje doista besmislenom. Mi svi znamo da dvadeset zastupnika ne mogu srušiti ni jedan zakon. Ali pitanje je u tome da li ih dvadeset zastupnika pomažu kuko bi li zakoni bili vrijedni. Ili su u parlamentu prisutni samo zato da nam on ne bude formalno jednostrukački. Ako opozicija ne djeluje, funkcioniranje je parlamenta jednostručko. U tom su smislu odnosili ne samo u Sahoru, nego i između Sabora i Vlade. Sabor i predsjednika takođe da se vrlo često čini kako su svi osim predsjedniku nepotrebni.

Vlado Gotovac, predsjednik Matice hrvatske u Zagrebu

ZA NACIONALNE POSEBNOSTI

Problem počinje kada je s političke scene nestao Josip Broz Tito i kada je srpska politika isla na reviziju titolističkog doba. Obnovljene su ambicije imperijalizma male sile. Hrvatska se politika, nakon dugogodišnjeg razdoblja šutnje uspjela konsolidirati neposredno prije izbora na kojima je pobijedila državotvorna nacionalna politika, a ona je naravno imala za cilj suprostaviti se obnovi srpskog imperializma. Ali prihvaćena je zastanjena konceptacija koja nije pošla od nekih najsvremenijih dostignuća političke znanosti. To se posebno tiče odnosa hrvatske većine i srpske manjine u Hrvatskoj. U Hrvatskoj su postojale i posloje dvije mogućnosti za rješenje nacionalnog pitanja. Ona koja je prihvaćena za vrijeme AVNOJ-a polazi od ravnopravnosti u ujetima monopolije avantgarde političke partije što izjednačava sve građane bez obzira na nacionalnu i klasičnu pripadnost. To je ono što sam svojedobno nazvan bakaritevskom metodom rješenja nacionalnog problema u Hrvatskoj. Hrvati i Srbi su se odrekli nacionalnih simbola identiteta, tradicije, političke povijesti, vjere. Svi su oni postali vojnici partije. Ali u demokraciji te bi se nacionalne i političke specifičnosti morale potpuno afirmirati. Hrvatska većina je nakon pobjede na izborima u punoj mjeri iskoristila te mogućnosti; nakon 45 godina zatajivanja nacionalnog identiteta od jednom smo bili zasuti oživljjenim nacionalnim simbolima, isticanjem nacionalnog identiteta, mitova.

U toj se halabuci zaboravilo da je i srpska manjina u Hrvatskoj isto tako došla u demokraciju i da ona isto tako imu pravo kao i hrvatska većina. Isticati svoj križ sa četiri točice i političke interese. Nije se shvatilo da je i to nužna posljedica demokratizacije i da novi model rješenja nacionalnog pitanja u Hrvatskoj mora podrazumijevati nacionalnu posebnost i svih drugih kao i hrvatske većine.

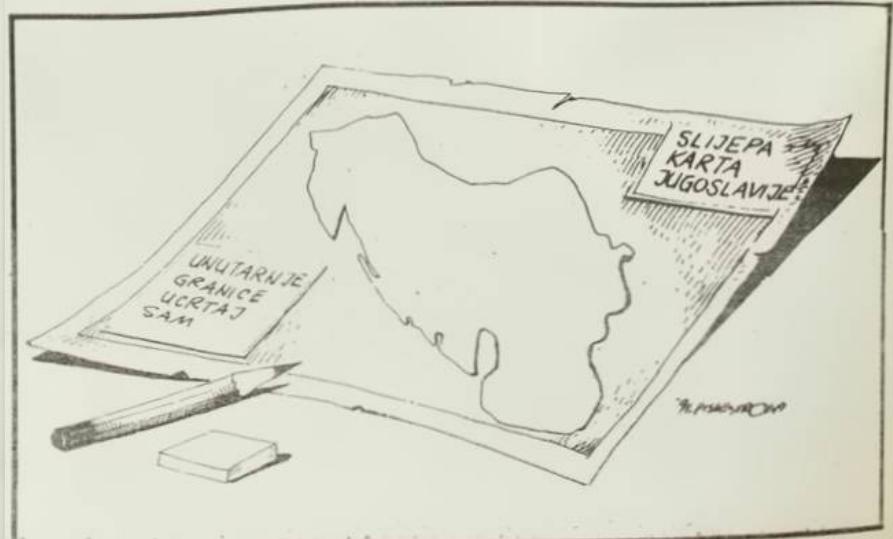
Dr. Darko Bekić, dionedavni savjetnik dr Franje Tuđmana, u "Danasu".

VELIKI MALI PREDSJEDNIK

Posljednjih dana s eskalacijom krize koja nije samo jugoslavenska kriza nego i hrvatska, jača kritika politike hrvatskih vlasti, koja ide i do razorne kritike same Hrvatske. Krajnjom zabrinutosti gledamo na takvu vrstu kritike kojoj je budući da nije bila pravodobno uslišana sada važnije da potvrdi sebe u svojoj ispravnosti nego da spasiti što se spasio može. S krajnjom zabrinutosti gledamo kako se stvaraju dva antagonistička pola u Hrvatskoj - pol vlasti koja nije u stanju da sagleda vlastite greške u sebi samoj te zato antagonizira svoje kritike - i pol kritike koja nije u stanju da se probije do vlasti te zato anatomičira vlast kao izraz nesposobnosti same Hrvatske. Te se dva pola medusobno udaljuju do izključenja, stvarajući jedan drugog i zajednički sterilizirajući jedan moguću djelotvorniju i općeprihvatućenu hrvatsku politiku. I jednom i drugom polu važnije je da dokazu sebe, nego da obrane i osposebne Hrvatsku. Ono što nas u svemu tome najviše zabrinjava to je nedostatak alternativne, a ključ za alternativu ipak je u rukama vlasti. Ta bi vlast napokon morala shvatiti da će ona biti najveći krijući čak i ako se Hrvatska odriže kako se sada odrižava, s gubitima tolikih životova i vlastitog teritorijalnog integriteta. Isprika da je vlast činila sve što je mogla, već danas ne prolazi jer ona nije činila sve što je mogla, dapaće ona nije činila ni sve što je moralna a osobito nije demokratski osposobljivala Hrvatsku.

Glavna zabuna legalne hrvatske vlasti, iz koje proistječe većina njenih grešaka, u njezinu je shvaćanju vlasti te svrhe u kojoj se brkaju pojmovi legalitet i legitimitet, pa se pravo da vlast izjednačuje s pravom da vlast sama i kako joj se svidi. Od samog njezinog početka hrvatskoj vlasti bilo vlike stalo da zatvori kanale odlučivanja za vlastite straneke prilično žalosne probitke, nego da ih oslobođi za bilo kakvo kompetentno sudsloživanje. Iz toga je slijedila nevjerojatna zatvorenost odlučivanja koja se, kao i svaka zatvorenost s vremenom samo još više degenerira i sužava. Najprije su ispalili iz igre oponiciju, stranke i sindikati, zatim je ispalio Šabor koji se sve na izglasavanje kraljopostupnih zakona i mnovita svećanija e ne konzumirani suverenosti, zatim je ispalio Vlada čiju ulogu danas jedva možemo dešifrirati, zatim su polspadali predsjednikov savjetnici (koji, doduše, ionako nemaju što tražiti u demokratskom odlučivanju) da bi na koncu Hrvatska ostala samo na dvojici predsjednika, velikom predsjedniku male Hrvatske i malom predsjedniku velike Jugoslavije.

dr. Antun Vujić, predsjednik SDSH u "Nedjeljnoj Dalmaciji".

PLEJADA ISTAKNUTIH
ŠIBENČANA

BRAĆA TARDIĆ - JEDAN ŠPIJUN, DRUGI POTURICA

U bratskoj "suradnji" bilo je i neugodnih scena, a ona koju je Murat-beg pripremio Jurju 1528. godine zamalo da nije dovela do totalnog raskida među njima

Ziveći u neprestanom dodiru s Turcima, a u sredinama koje je karakterizirao aristokratski sustav vladanja, bilo je Dalmatinaca koji su prebjegli, prihvatali islam i — uspjeli. Jedan je od takvih bio Šibenčanin Šimun Tardić, kasnije poznat i glasovit kao Murat-beg. Taj šibenski poturica dospio je do funkcije kapetanije (vojvode) sandžaka bosanskog i mutevelije još čuvenijeg Husein-bega.

No, možda Murat-beg i ne bi bio oviše zanimljiv da njegov brat Juraj nije bio katalički svećenik i, prema svemu sudeći, plaćeni špijun Venecije! Svjesna da krv nije voda Venecija je već zarana čim se Murat-beg pročuo — a da mu je vlast bila golema svedoči i to što je zastupao Husein-bega kad je bio izvan Bosne — počela je obiljetati oko svećenika Jurja naslojeći ga privoljeli i iskoristili — za izdaju na turskim krajevima.

Juraj, bistar i proračunljiv, obilato je iskoristio tu priliku već prigodom prvog posjeta bratu Murat-begu. Od njega je doznao i po povratku saopšto šibenskom knezu Bernaru Tariapieru (u ožujku 1526. godine), a knez je to prosljedio u Mletke, da će — golema osmanlijska vojska sredinom svibnja krenuti

na Ugarsku. Bila je to, kako će kasnije dogadaji potvrditi, prva vijest o pripremama Turaka za bitku protiv kršćana koja je poznato je, završila zapadnočkom katastrofom na Mohačkom polju.

Da bi bili sasvim sigurni, Mlečani su u svibnju iste godine Jurja ponovno poslali bratu u Bosnu (a ta putovanja bila su često i pogibeljna) i svećenik je — pijući s bratom u veliko doznao novu pojedinost — da je sultan otputoval iz Drinopolja prema Beogradu. Sve te usluge Juraj nije činio badava i tako zna da li bi kada i postao kanonik i napisao da nije imao interesantnog brata Murat-bega.

Što se tiče protuusluža Mlečana Juraj, kako kazuju spisi, nije bio previše sramežljiv, već je svoje poslodavce počešće znao podsjetiti na to da „ljubav valja ljubavlju vratiti“. Kad je, na primjer, po povratku od braća i njegove obitelji iz Livna mletačku vlast 1530. godine izvijestio da je „Murat pošao u susret poslanicima cara Karla i kralja Ferdinand i olpratio ih do Vrhbosne“ (i običao slati nove vijesti o tome putovanju!) Juraj je odmah dodaо da nije zadovoljan s dosadašnjim nagradivanjem svojega brada

i životnoga pogibeljstva. Svjesna da bi mogla izgubiti značajnu vezu, Sinjorija je odlučila (u dogovoru sa crkvenim upravljačima) u veljači 1532. godine — da se Šibenskom natpopu Jurju dade beneficij manastira sv. Nikole u luci Šibenskoj.

Djelovao je bio tako Juraj, ali je u toj bratskoj "suradnji" bilo ponekad i neugodnih scena, a ona koju je Murat-beg pripremio Jurju 1528. godine zamalo da nije dovela do totalnog raskida među njima (stvar je zadaština Venecija dobro „podmazavši“ Jurja). Te je godine, kao izaslanik Mletaka u Carigrad sullanu, putovan Tomo Contarini, a na putu ga je — radi sigurnosti — poslao kojim je vičan — pratio Juraj. Kad su stigli u mjesto Prusac primio ih je Murat-beg i iznio pred njih oko 100 kaleža punih vina i ponudio ih da piju. Obojica su odbila, to prije što je Murat-beg ispričao da su ti kaleži uzeli iz kršćanskih crkava nakon pobede Turaka kod Mohača (Medulim, posloje indicije da je Murat-beg te kaleže prezentirao u dogovoru s Jurjom, a zbog čega — reči ćemo na kraju.)

Premda Murat-beg u ratovanju s kršćanima nije bio sentimental, pa je, na primjer,

1537. godine uz pomoć Molkač-bega osvojio Klis i popalio Vranjic, napadao Zrin (1540. godine), a branio ga je Nikola Zrinski. Ipak je taj poturica u stanovitoj mjeri bio — meke duše. Jednom je prilikom, i to u veljači 1532. godine, posredstvom brata obavijeslio kneza Šibenskog Bernarda Balbića da želi posjetiti rodni grad što je knez objeručke prihvatio. Stoviše doček Murat-beg bio je za ono doba veličanstven, knez mu je, kan izaslanstvo u Skradin uputio veliku i biranu delegaciju najuglednijih građana, a Murat-beg put do Šibenika pratilo je 80 svećano okruženih i uparadiranih konjanika. Da čast bude još veća Murat-beg je u Šibeniku dočekao i dalmatinski providur Zuan Diedo.

Braca Tardić, svećenik Juraj i poturica Murat-beg, ostali su do kraja života u izuzetno prijateljskim pravim bratskim veza ma. Čini se da se ta veza tako uspešno održavala i zbog činjenice da je lukav i blistran kanonik Juraj bio — dvosruki Špijun. Stoga je i onu — igru — s kaležima i revoli in scenirao u dogovoru s bratom da bi, za svaki slučaj mletačkog poslanika uvjerio u odatnost.

U sljedećem broju: U LOKANDI SE BANČILO DO ZORE

FOLKLOR 1991.

RAT I BODULICE

N aš se život zaglavio na zasjedima desetljećnih epoha kada su se prije ravno statku godina prale (lavandiere) atisnule na svoj zadnji tragični put iz Preka ka Zadru teško su magle prepostaviti da će se njihov potomci želeći simpozijem obilježiti njihovu pogibiju, naći zatečeni ratom što je uskrenuo o svojoj pereseljodbenici Dijelom i zbog svoja korolne naruči ovaj će se skup ipak odrediti. No, ratnim se razaranjima ovdje i danas, ne prigode ili ljudi u bijelome sa krugom zvijezde na rukavima, vide tek počeci. Ne moguši se odijeliti od pogubne sadašnjice, na ovim stranicama već je pisano o odmetništvu (4. i 11. svibnja), političkom nasilju (25. svibnja) i medijskim okršnjima (1. lipnja), dokako u svijetu zanimanja kulturnih istraživača i doista, vidjeviši kakav anakronizam predstavljuju prizori oklopnih rallyja, prostranjanih i obvezljivenih ljelesa na kontinentu čiji je ovovremeni prolji dogovorno naslupanje, sa simbolima zadrničkih ambasada i jedinica pažljivo biranih uzusa (popul beriske čije boje odgovara tradiciji jadne, a okrenutost tradiciji državne vojske) i podloškom moći u vidu hrvatskih i projektantskih mreža u jednoj Evropi poput te neće današnje umjescište čine priopćobe iz kulturnih povijesti venevropskih naroda primjerice onih iz napisa o nasilju.

Takve uporevnice otkrivaju i bizarne slučajnosti. Ako je točno da je prethodnik državnog sekretara Bakera zbijal posudio saveznoj vlasti pomoći slanjem parobranske jedinice iz Munchena, tada se povijesi posredovanje visokokulturnih predstavljaju očišćena prezentacija američkog ministra, koji je pri proglašenju zapadnjačkog ustava 1875. godine kao misioner imao odlučan utjecaj na Touppu i kralja Tonge Upiu onodobnog Bakera, iman je blagovorno značenje po ovu-

lihoceansku državicu okončavši krvave sukobe između pristalica Trojice suvladara što je na našu žalost, i kraj sličnosti s misijom Bakera iz ovog doba.

Ova prekokulturne usporednice — ne moraju se isčitavati — se može enegdotični zapleti. Snaga društvene i kulturne mjejene koju smo protagonisti zadnjih dvadeset mjeseci simbolički je povezivala sa odučenim promjenama u društvinama diljem svijeta, kada su se njihovi bratstveni načini života suočili sa nadirućom kulturom evropskih istraživača i vojnike. Po recima W. Davenporta, u listopadu 1819. godine je novopostavljeni vladar Havajskih otoka Liholihi, i nekoliko visokih očišćnika njegove uprave svojevoljno prekršio neke među najsvetijim zabranama. Incident je bio uzmrao temelje tradicijske hajvejske kulture — i čini se da je i bio poduzel da bi uzrokovao taj nesrećnik — da je smješta počinio lančenu reakciju društvenih i kulturnih promjena. Sadržaji su duboko razlikuju. Dok je havajski vladar pred preneržanjem i nespričnim žracima u javnosti jen posvećanu hranu, gogovo dva stoljeća poslije na drugom kraju svijeta brana je srušena otopljenjem madu žemljama sličnoga ustrojstva, i unbljeđivanjem odgovorne i oporbevene javne slijedi. Duboko zajedničkom je maloljata rušenje zaborane bilo simboličnoga lebua ili lemelja državnog ustrojstva, i kao što su Havajci ubrzo po 1819. godini došekali svoje misionare i mi se pođu na naših zahrama, uzdamo u zvijezdu lekcija o ustaničama zajedničkoga živila različnih ljudi, kraha podobnosti, pred sposobnošću odgovornih i ovlaštenih javnih djelatnika. Nadajmo se da će tim poličima za živjeti, i kultura poznavanja ono

ga drugoga. Sto je bio opis rečena nemirom zaleda, čiji će nosilac bilo spreman bez zadrške Šibenčanom nazvati i Murat-beg Tardića, o kojem se danas piše u susjednom podišlaku, mada i kao uspjeli čen bojovnik propadao drugoi strani.

I u dosadašnjem dijelu teksta, mekar i, o zbijajućem ratu bilo tijek, u momentu bilne pro

DALMATINSKI RAT I MIR Muškarci i — arapski (?) panduri koji su ubili seoskoga lupeža... / Žene videni crtežima Carla Yriarte (1879)

porednicom, kakvu smo uslovili za promjene u lamošnjem i našem društvu.

Simpozij je okružen nizom zbijanja organiziranih od samih mještana Preke na način koji i našem kraju iz ljeta u ljetu do življavamo u Primostenu. Burenom Prikaz pranja lancuna i ložba o ženi otoka Ugljanu, 18 maketa gajsta i brodice prilika za slušanje domorodnog čakavskog pjesništva neke su od tih goda. A od 1. do 4. kolovoza moći će se čuti i izlaganja na stala na osnovama terenskih istraživanja dijeli istočnojadranskog otočja. Ima i onog koji je Zavod za istraživanje folklora iz Zagreba svojedobno uradio na Zlarinu. Na lomo projektu zasnovanju se izlaganja doktorka Zorice Rajković (—Oločanka XX stoljeća) samoča i dužnosti, uz 1981. godine televizijski snimljeni životni priču Marije Vukov Colić te Aleksandru Mučaj (—Zlarinska težakinja u svijetu).

Jedren KALE

GOVOREĆI OTVORENO

Nastojanje cilja miloševičevača u raznim saopštjenjima pa i -umovanim- taj kompe ljenih ljudi, kreće se od destabiliziranja demokratske vlasti, pa do teritorijalnih pretenzija sveđi Izv. -Velika Srbija-. Oluđa se postavlja i dijagnoza ratnih sukoba u rasponu od čak do agresije na Hrvatsku. Svejedno je da li će -umovi- misliti ovo ili ono, ali sve ono što se dogodilo i što se dogade daje nam jednako pravo da pretpostavimo kako je istinski (slavni) cilj miloševičevač krvava Kosova. Jedino sredstvo, tj. ono sredstvo koje je u tom cilju neminovno jest rat. Rat kojim će Milošević odaslati posljednji pozdrav -Jugoslavije- može poprimiti razne oblike, no sigurno je da žrtve rata u Sloveniji i u Hrvatskoj mogu ukazati na razmjere rata i žrtava u BiH i Makedoniji, te končno u Srbiji i Crnoj Gori (naročito u Kosovu) kao posljednjem žarištu.

Ukoliko sve bude tako -kako je predviđeno- možda će rat ostati u okvirima -Jugoslavije- ali miloševičevačke duže su jednostavno lakve da ako se ugrozi njihov cilj KOSOVNO NASELJENO SRBIMA (najmanje u odnosu 50% 50%) oni neću preći od totalnog rata, tj. proširenja rata i uvaženja Evrope u njega.

-Velika Srbija- je dobra, ali...

Ako bi se suprotstavile pristalice radne dijagoze -Velika Srbija- i -Krvavog Kosova-, tada dolazimo do -nevjerotinu- istina da svu ogromni napori žrtve iđu koji bi bili usmjereni na to da se obrani Hrvatska i onemogući prisvajanje dijelova njenog teritorija jesu oni napori koji SLUŽE MILOŠEVČEVIMA. Pratimo li samo trenutak ratnog sukoba u kojem bi cilj Hrvatske bio oslobodanje njenih teritorija, mi vidimo da takav sukob nužno potreća masu Srba, ali i masu onih koji poljeću iz miješanih brakova (što ukazuje na to da je hrvatski nacionalizam u funkciji istjerivanja MILIJUNA -DOBROVOLJACA- ZA NASELJAVANJE KOSOVA), sanitiranih komunista i sl. Istodobno se međutim operacije izazivaju nužnu eksploziju iz-

daci s popisa pokazuju da u Hrvatskoj nema milijun Srba pa se -misli- kako je nemoguće stvoriti milijun -dobrovoljaca-. Zaboravlja se pritom da izazvanje sukoba i njegovo predstavljanje i postavljanje kao etničkog sukoba između Srbija i Hrvata MOŽE izluditi željeni broj, jer ne samo milijeni brakovi i djece iz miješanih brakova, već i bliskost (poput lica i načina) Srba i Hrvata neizbjegnost pojave hrvatskog nacionalizma i odbojnog Hrvata prema njemu — sve to ukazuje da STVARNI POPIS i slavni podaci leže s ONE STRANE PAPIROLOGUE.

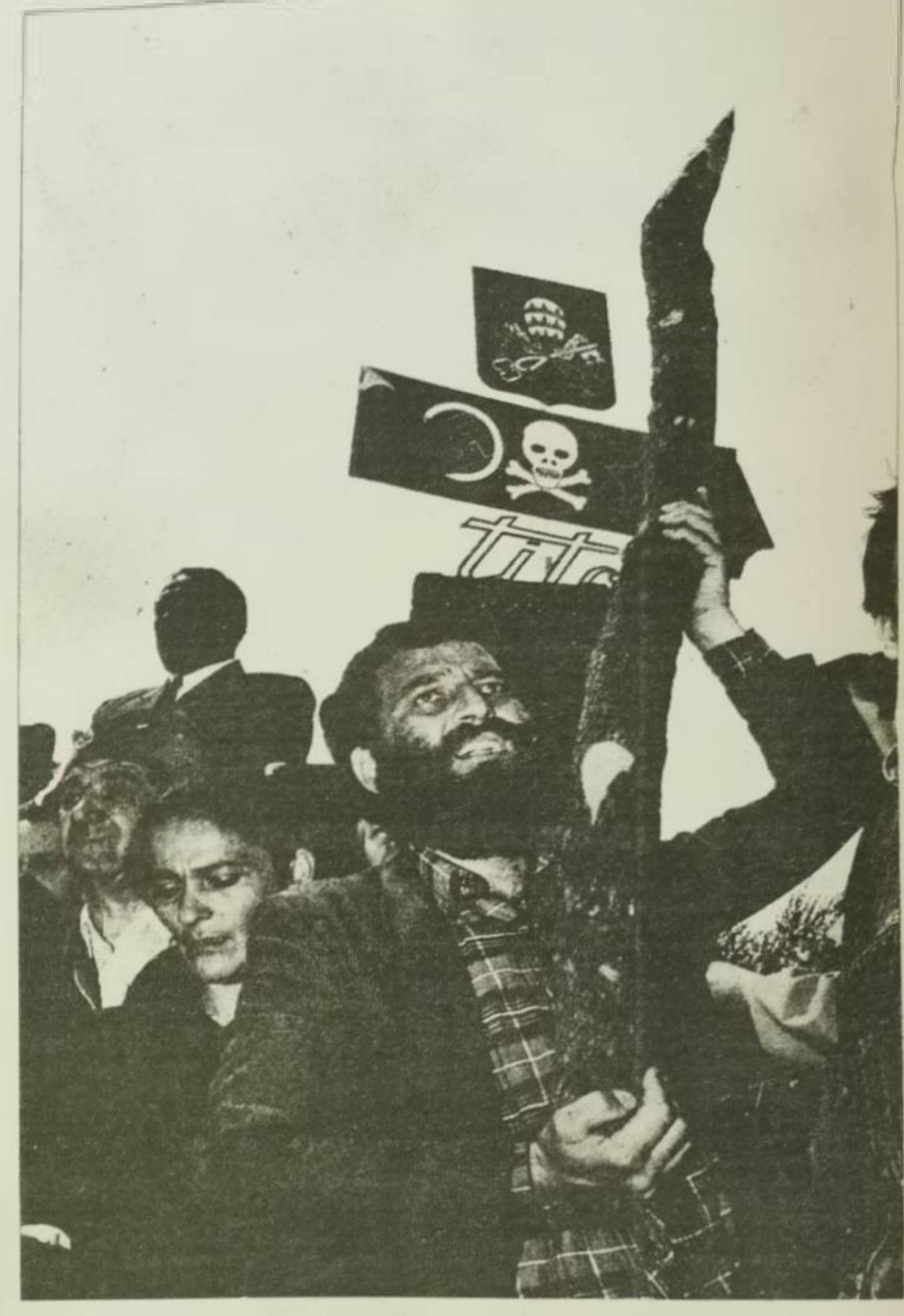
U prirodi je Hrvatska da gleda i njeguje Hrvatsku i hrvatsko bide. Zato je PRIRODNO bilo da na ambicije, simbole i faleže reagira u DOVOLJNOJ MJERI afirmacijom sličnih vrijednosti. U prirodi je Hrvatska da sukob gleda PO SEBI I ZA SEBE, zato je on U FUNKCIJI -KRVAVOG KOSOVA- ČAK I ONDA KAD SE ODUSEVJAVA RAZNIM POBJEDAMA (izbori Ustav Hrvatske, referendum itd.), a da bi bilo to tako, poslije stavljanja u pogon PROTIJVNIČKIH PRINCIPIA (republike narodne, itd.) i -OSPORAVANJA- -FORMALNIM GRANICA, poslije izazivanja ratnog sukoba i raspada -Jugoslavije-. Milošević je obavio SVOJ POSAO. On još treba samo paziti da nešto ne ometa -žetu-.

Milošević i JA

Svakako da smo puni čuda slušajući kako vrhova JNA bježeće o očuvanju Jugoslavije i o Ustavu SFRJ.

Već ono naraširenje pitanja -Zašto JNA nije spriječila izbore u Hrvatskoj, ako su obični ljudi znali da u nacionaliziranoj atmosferi mora doći i do takvog projekta — ako su dokle isto to znali i JNA bosovi, zašto se pozvaju sada na silu kako i brišuši i vištisti proizvod?-, govori za sebe.

Dokako da su na izborima u Hrvatskoj glasali čak i oficir JNA, a da ne govorimo o -narođanim demokratima- pa da promotrimo malo ovaj trenutak, ne zaboravljajući i niz drugih pitanja poput onoga: -Zašto prvi izbori — kao prelazi — nisu

etikasti sredstvo s kojim Hrvatska stvarno raspolaze

Oslonac se za to treba naći u onim međunarodnim snagama koje će osiguravanjem istočnih granica Hrvatske spriječiti rotaciju stanovništva. Istodobno bez log potresa besmisleno bi bilo -razdvajati zaraćena strane- koliko god i bilo kakvi pregovori.

Spoznaja da svu potazu, sve radnje a narođito one najužasnije — one koje čovjeka stavljuju u poziciju da gubi razum NISU NI U JEDNOM MOMENTU ODMAKLE OD SREDSTVA KOJE IMA ZA CILJ DA IZAZOVE ADEKVATNU REAKCIJU.

Ova spoznaja omogućava izbor onih proturstavljajućih koja uvažavaju borbu i protiv sredstava (koja nem se potura kao cilj), ali i protiv sviamog cilja.

Cudan je npr. stav Z Tomca da se područja obuhvaćajuća pobunom čine od Hrvata i Madara, ako se zna da i Srbi s njih bježe (bilo u Srbiju ili što dalje od -Srbije-). Tumačiti ovo samo kao čigđanje terena da bi se zauzele bolje teritorijalne pozicije u pregovorima moguće je jedino ako ne postoji ni volja ni sposobnost da se izade iz takve vizije -krajnjeg ili stvarnog cilja-.

Čemu razaranje, čemu puši i opustošeni teritorij, čemu nezaboravna zvijerstva itd. itd? Teško da je to u funkciji -velike Srbije- onakav kako je PRIRODNO shvaća Hrvatska i Hrvati, ali je daleko izglednije da jest u funkciji -rotacija stanovništva-. kako god izbjegli Srbi iz Hrvatske u Srbiju jesu opravdanje za genocid koji će se u punom smislu iskazati tek u Kosovu.

-Velika Srbija- se može osiguravati ratom (ako to uvaži međunarodna zajednica), medutim mi vidi da se NEŠTO osiguruje PRVENSTVENO TEROROM. Za rat i pobjedu u ratu potrebne su odredene prednosti i u ljudima i u tehnicu i moralu itd. Medutim, ČEMU ONDA TERORIZAM? ČEMU UNIŠTAVANJE I ONOGA ŠTO OBUVHAĆA -VELIKU SRBIJU- I ONOGA ŠTO JE IZVAN NJE?

Uvažavajući gledanje na -veliku Srbiju- kao krajnji Miloševićev cilj — sve ovo ukazuje na činjenicu da se obrana mora pripremati i sredstava biti prema -KRVAVOM KOSOVOM- KAO ISTINSKOM MILOŠEVČEVOM CILJU.

Pravednost u funkciji obrane

Svjedoci smo pozivanja -ugroženog- naroda na svoja prava. Medutim, nismo zaboravili ni pozivanja -ugrožene republike- na svoja prava kao republike. Da ne smiju dalje pravu uopće izlaziti, kači prizvod određenog sukoba volje, dokle kao oblik sklada, harmonije ili -viši oblik umnoštva-

Pokretanje principa naroda nije malo samo za cilj da izazove nerad u kojem je O PRAVU ODUCIVATI SILA. Svjedoci smo da ONO ŠTO JE MILOŠEVIC NAUMIO UCINITI DRUGIMA, to nije

dan normalan Srbin ne bi mogao podnositi na sebi. Zato se s miloševičevima ne može razgovarati s pozicijom ni prava kao postojeci normi ponasanja ni s pozicijom pravednosti kao temelja mirnog razrešavanja sukoba.

Uočavanje da za miloševičevce svu zakoni i svi dogovori služe samo zato da se ne njih pozivaju tako dugo koliko im to odgovara ili zato da ih ruže i krše, ukazuju, jasno, da je cilj izvan okvira tih normi i dogovora.

Umnost u tom bezumiju ne može se naći dokle god se stvari gledaju kao bezumno. Sivni cilj nužno obuhvaća u sebi cijelokupno ponasanje miloševičevaca, te dok god ne možemo izdvojiti taj cilj, koji postaje razumljivo sve činjenje i svih potazu, mi pod pojmom bezumnoštviamo kazujemo istinu da nismo u stanju spoznati i shvatiti stvarni cilj miloševičevaca, a samim tim niti razgovarati na bazi prava i pravednosti.

Medutim, -Krvavo Kosovo- kao taj cilj, se sviđa strane pokazuju da bez -sile nad silom- tij bez pomoći međunarodne zajednice rat ostaje jedini mogućim oblikom odnosa.

Samim tim otpada bilo kakvo pozivanje na pravo. Medutim, ostaje pozivanje NA RAZUM I NA PRAVEDNOST kao sredstvo moralne borbe i obrane.

Žrtve

Sva češće čujemo o -žrtvama na jednoj strani i žrtvama na njihovoj strani. Zaboravlja se da na obje strane krvavi Hrvatska. Na onoj -drugoj strani- najveći broj žrtava predstavlja žaludene i zavadenje građana Republike Hrvatske, a na žrtve (osim koje individualne) ni razaranja ni zvijerstva NE VRŠE SE NA TERRITORIJU REPUBLIKE SABRJE kao onog okvira iz kojeg zlo dolazi.

Kada netko gine na -njoj strani tada je to gubitak, ali kada netko gine na -suprotnoj strani- a građanin je Hrvatska i nije kadrski miloševičevac tada je to više nego trostrukog gubitaka. Prvo, otuda što je on pucao na -naše-, potom otuda što je on razaran -naše-, zatim otuda što se boriti ZA TUDE CIJLJEVE i končno zato što je i sam poginuo samo zato što milijun -dobrovoljaca- i -kineski zid mržnje- miloševičevci na drugu stranu (a bez mnogo muke) ne mogu stvoriti.

Ako se uzima -velika Srbija- za miloševičevski cilj, tada to uistinu izgleda kao -naše- i -njoj- Uzme li se u razmatranje -Krvavo Kosovo- za stvarni cilj, tada spoznajemo da za jednog manjeg, razara se samo naše mržnje je samo modra. Čudno je to da je Srbija -mima i vesela- da su problemi otuda počeli ili da to samo dolazi da Milošević umno konstruiše pobjede prvo

OKVIR ZA MRŽNJU

bježlica iz pobunjenih krajeva u Srbiju (zone ratnih operacija za njih je granica od koje mogu krenuti samo u jednom smjeru). Moguće je pretpostaviti čak i nagnuto tjeranje Srba iz pobunjenih krajeva u Srbiju (jasno ukoliko se ostale stvari od razobljevanja Miloševičevog cilja do jačanja principa prava građanina, budu povoljno razvijalo).

Pri svemu tome ne treba zaboraviti pojmom -kritične mase- Niye naiome, potrebno da u jednom trenutku dođe na Kosovu milijun -dobrovoljaca-. Državljana je u tom smislu iz kritična masa — onaj broj ubjeglih Srba iz Hrvatske koji će nizaustavljivo pokrenuti proces -rotacija stanovništva-

Prije toga, u tom smislu ostaje da se kritična masa kreće u razmjeru od 100 do 200 tisuća izbjeglica, treba da je jasno da će se ratne operacije, podmetnja suradnja s hrvatskim nacionalistima, represija nad Šipjarima itd. RAZVIJATI TO JAČE ŠTO EFEKTI (stvaranje izbjeglica ili -dobrovoljaca-) BUDU MANJI.

Kritična maza, sama po sebi (idejno i bez vidljivog genocida, tj. istrebljavanja) pokreće proces iseljavanja Šipjara s Kosova. Ovi ljudi, i sami puni trauma, mržnje itd. itd. PO SEBI ČE BITI OSOBILIENI ZA DALJNE -ISCEDJIVANJE DOBROVOLJACA-.

Pregovori s miloševičevcima

Ako, dokle, pritvrdimo obranu od -velike Srbije- ali tako da se branimo i od -Krvavog Kosova- tada jedini cilj pregovora s Miloševićem i miloševičevcima može biti traženje mogućnosti i načina da se Miloševićev cilj ostvaruje mirnim putem (bez razaranja i km). To ni na koji način ne može biti ništa drugo do li poraz ali poraz bez mračnih paljnih i razaranja.

Ukoliko se shvati koliko bi takav dogovor bio u suprotnosti s principom SLOBODNE VOLJE I PRAVOM IZBORA, a bogatstvo ako se shvati da će ovim procesima nastati dugotrajna rana i u hrvatskom i u srpskom nacionalnom biću, ali i u svim bližim pa i daljim sredinama, keo i u odnosima uopće — tada postaje jasno da NEMA PREGOVORA NI SA MILOŠEVICEM NI SA MILOŠEVČEVIMA.

Ono što u tom smislu ostaje jesu pregovori sime UN-a i Evropom gdje se li faktore istupa da -goštanjanje dogovorenog i odgovornosti za ciljeve- Da u svemu tome ima neke i prevedne govore i činjenice da Milošević ne bi imao posebne pravne i organizacione svoje planove, tada je i sada podskup i u Evropi i u Srbiji i u Srbiji.

Da svaki onaj Srbin kojim je Milošević -učac pod kožu- smatra njega za boga, to se lako da uđe u površinu rezgovoru. Tako npr. po

